

Stukken voor de Redactie
te zenden voor den 15en
der maand aan

G. D. DUURSMA.
Achter de Hoven 114 bis.
LEEWARDEN

Redactie:

G. D. DUURSMA.

Girorekening

No. 133550 - DEN HAAG

Alle correspondentie
richten aan h e t Secretariaat

Adres

Mej. J. J.E.v.D.THOORN,
Amalia van Solmsstraat 30
DEN HAAG.

Bestuur. A. F. H. BUINING. voorzitter. Hohorst. Hamersveld; Mej. J. J. E. v.d THOORN.
Secretaresse. den Haag; CHR F. W. SLIJPER. Penningmeester. den Haag. Willem van
Outhoornstraat 2; G. D. DUURSMA, Leeuwarden. Achter de Hoven 114bis; M. W. B.
VAN OOSTEN, Den Haag. de Ruyterstraat 18.

GYMNANTHI

door M. W. B. van Oosten.

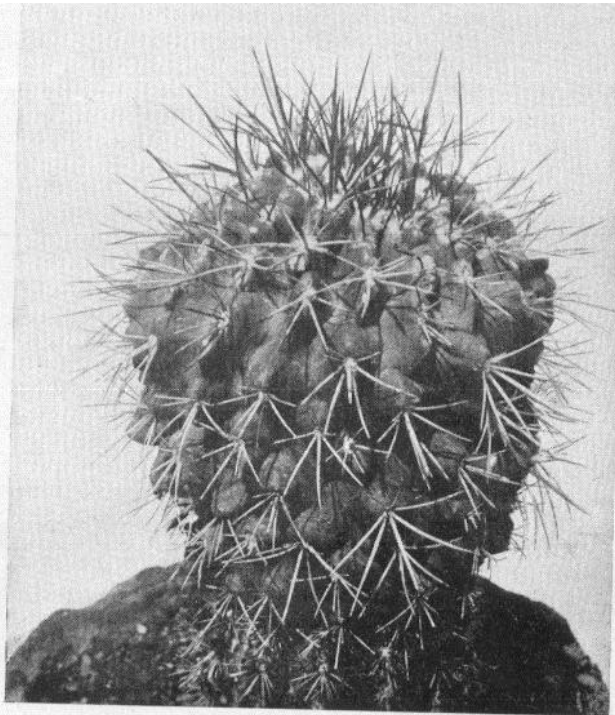
III. *Cephalanthi* (de uit een cephalium bloeiende)

Copiapoa. Hoewel het een reeds zeer lang bekend geslacht is, waarvan de soorten tamelijk veel voorkomen, kennen de meeste liefhebbers beter den naam dan de planten. Het bezitten van een fraaie collectie Copiapoa's is dan ook voor den liefhebber tot nog toe een luchtkasteel gebleven. Daardoor hebben zij voor velen een groote aantrekkingskracht, waarbij nog komt hun uitzonderlijke plaats onder de Zuid-Amerikaansche bolcactussen. Men kan evenwel moeilijk spreken van een bolcactus bij een zuilvormigen groei tot +/- 1.20 m, welke hoogte door sommige **Copiapoa's** bereikt wordt.

Er zijn een 10-tal **Copiapoa's** bekend, welke gevonden worden in Bolivia en Chili (vn. in de provincie Antafagasta). Backeberg onderscheidt 2 soorten **Copiapoa's**: de **Columnares**, die zuilvormig groeien en de **Caespitosae**, welke groote groepen met honderden afzonderlijke stammetjes vormen. Dat sommige **Columnares** meer dan een meter hoog kunnen worden, wil natuurlijk niet zeggen dat zij het ook worden, want het zijn ontzettend langzaam groeiende planten. Niettemin zijn zij stuk voor stuk prachtig en kunnen zij, als men hen den tijd gunt, ware sieraden der verzameling worden. Enkele soorten, zooals *C. cinerea* vormen mooie zuilen, bedekt met een soort rijp of dauw, welk verschijnsel wij kennen o.a. bij Crassulaceae, als *Pachyphytum* en *Cotyledon*. Een bekleding, die men beschouwen kan als een bescherming tegen het zeer

intensieve zonlicht. Vit is een andere wijze van bescherming dan bij de meeste cactussen, die met een sterke bedoorning, of zoals b.v. bij *Ariocarpus e.d.*, die met een harde steen- of leerachtige huid of met harde schubben als verdediging tegen het licht zijn toegerust.

Bij de sterk, zoowel als bij de zwak bedoornde *Copiapoa's* zijn de doorns over het algemeen donker en wel bruin of zwart gekleurd. Meestal vergrauwen deze doorns. In den top vormen de planten een soort cephalium beter gezegd een wollige kruin, die wordt ge-

Echinocactus streptocaulon Hook.

Foto van Oosten.

vormd door sterk ontwikkelde areolenwol. Tengevolge van dit verschijnsel rekende Schumann de *Copiapoa's* tot de groep *Cephalozocactus*. Een dergelijk verschijnsel valt ook waar te nemen bij *Islaya*, welk geslacht dientengevolge nauw verwant zal zijn aan *Copiapoa*, mede door de overeenkomst met de kleur der bloemen, die ook direct uit de wol, op een nauwelijks zichtbare buis, ontstaan.

In tegenstelling met *Copiapoa* zijn buis en vrucht van *Islaya* be-
haard. De bloemen komen met enkele tegelijk uit den wolligen top
te voorschijn. Zij zijn klein, ongeveer 3 à 4 cm en geel van kleur.
De zeer korte buis is breed en zooals reeds gezegd is kaal, evenals
de vrucht. Het zaad is groot, glanzend en zwart.

Het zijn sterke planten, welke droge koude zeer goed verdragen.
Gekweekt in de volle zon, hetgeen zij zeer op prijs stellen, worden
het mooie planten. Door hun langzame groeiwijze zijn zij voor den
liefhebber, die van opschieten houdt, ten eenenmale ongeschikt. Ook
voor de bloemen behoeft men, ze niet te kweken. Enten is dan ook
de aangewezen weg, mede, omdat ze slecht vocht verdragen. Naar
mijn ervaring kiemt het zaad van *Copiapoa* slecht. De zaailingen
verdragen geen vocht in den winter, zoodat wordt aangeraden ze,
indien mogelijk, vóór den winter te enten op jonge zaailingen van
Cereus of *Echinopsis*,

Copiapoa Malletiana (*Echinocactus Malletianus* Lem.) is een
'grauwgroene, eenigszins bruin-berijpte plant met een zwaar be-
doornen top. De doorns zijn in den nieuwen groei helbruin met
donkere punten, ze worden later zwart, Het is een nogal variee-
rende soort, die bovendien reeds tal van namen heeft gedragen. Zij
werd in '1844 in Bolivia gevonden en door B-r i d g e s ingevoerd.
Zij wordt thans bovendien gevonden in, de Provincie Antafagasta
in Chili.

Copiapoa Fiedleriana (*Echinocactus Fiedlerianus* K. Sch.) is in
den nieuwen groei lichtgroen, zij wordt echter spoedig grauw. De
plant wordt niet hoog en vormt meerdere stammen. Ook de bruine
doorns worden spoedig, grauw.

Copiapoa cinerea (Phil.) Br. & R. wordt tot 1 m hoog en is dan
prachtig krijtachtig wit, vooral het jonge gedeelte, Zij heeft een
grijswolligen top. De doorns, in den nieuwen groei 5~6, zijn bruin
met zwarte punten: later worden zij geheel zwart en nog later ver-
dwijnen zij of er blijft slechts één doorn over.

Volgens B r i t t o n & R o s e is *C. cinerea* dezelfde als *C. mar-
ginata* of *C. streptocaulon*. Dat dit niet juist is, staat thans wel
vast. Zij deelen mede, dat zij van eerstgenoemde plant nimmer
levende exemplaren hebben gezien, doch slechts een klein her-
bariumexemplaar.

Copiapoa cinerascens (S. D.) Br. & R. is een hoog wordende
groene soort met groote tuberkels en zwartbruine kromme doorns.
Het is een sterk spruitende plant. Indertijd was zij beter bekend

als *Echinocactus ambiguus* Willd.

Copiapoa megarhiza Br. & R. heeft **veel weg** van ***C. cinerascens***. De kleur is echter lichter groen: de ribben zijn eveneens van tuberkels voorzien, De doorns zijn aanvankelijk geelbruin, ze worden later grijsgrauw.

Copiapoa coquimbana (Rümpl.) Br. & K. is blauwachtig groen van kleur, De ribben zijn ook van tuberkels voorzien. Zij heeft zwarte doorns, die later grijs worden.

Copiapoa streptocaulon (*Echinocactus streptocaulon* Hook.) groeit aanvankelijk kogel-, later zuilvormig tot 4,5 dm hoog. Hoewel volgens Schumann *C. streptocaulon* dezelfde is als *C. marginafa*, is de plant, welke tegenwoordig onder den naam ***C. marginatia*** wordt ingevoerd, een andere dan ***C. streptocaulon***, De doorns zijn in den nieuwen groei kastanjebruin', ze worden later wit met donkerbruine punten en nog later grauwwit. De ribben zijn schroefvormig gedraaid en door diepe dwarsgroeven verdeeld, waardoor een scherpe kin ontstaat. Een voorbeeld hoe kwistig er met beschrijvingen en dientengevolge met namen gestrooid werd en wordt: in den tijd van $\neq$ 8 jaar werd deze plant viermaal beschreven en ontving daarbij achtereenvolgens de namen ***Echinocactus marginafus***, ***columnaris***, ***streptocaulon*** en ***melanochnus***.

Copiapoa echinoides (Lem.) Br. & R. is reeds sedert jaren niet meer gevonden. Het is een grijsgroene plant met aanvankelijk zwarte, later grijze doorns.

Copiapoa giganfea Beckbg. wordt tot 1 m hoog, met talrijke zuilen van 20 cm dikte. Het is een, sterk spruitende soort, waarbij de spruiten aan den onderkant ontstaan; De top draagt bruingele wol. Zij is sterk bedoornd en als het ware krijtachtig bepoederd.

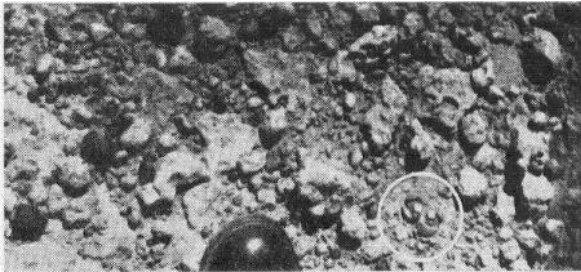
LITHOPS WEBERI Nel sp. nov.

Corpuscularia turbiniiformia; folia aequalia vel subaequalia, convexa vel subplana; fenestra magna et bene visa, pellucida, viridis vel griseo-viridis vel purpureo-viridis, insulis purpureis vel griseo-purpureis, paucis vel multis, elevatis notata; margine exteriori multo diviso, laciniae obtusae, irregulariter; margine interiore prope fissuram plana vel multo diviso. Capsula quinquelocularis. Flores lutei.

Calvinia-Ceres Karroo: In verweringsopening in kalkbanke; Nel Sept. 1939.

Die planteliggaam is 1, 1.5-2 cm. breed en die lengte van die spleet is circa 1.5 cm. Die boonste vlak is effens gewelfd of soms byna plat met soms 'n groot deursigtige venster, wat of liggroen, grys-groen, of selfs purpergroen gekleurde kan wees. In die venster is daar 'n aantal pers, gryspers gekleurde eilande, van verskillende vorm en grootte of soms ontbreek die eilande geheel en al en dan is daar 'n groot deursigtige venster. Hierdie eilande is effens verheve bôkant die oppervlakte van die venster en die gevolg is dan, dat die deursigtige deel van die venster beperk is tot 'n aantal nou strepe, wat tussen die eilande lê en wat met mekaar verbind is en in mekaar vloei. Hierdie deursigtige deel vorm dan hier 'n soort van deursigtige netwerk oor die boonste vlak. Die buitenste rand is sterk getand, die lobbe is stomp, van onreëlmatige vorm: Die binne- ste rand is of reguit of effens getand. Doosvrug 5-delig. Blomme geel.

Hierdie soort is na Mnr. Weber van Calvinia genoem aan wie

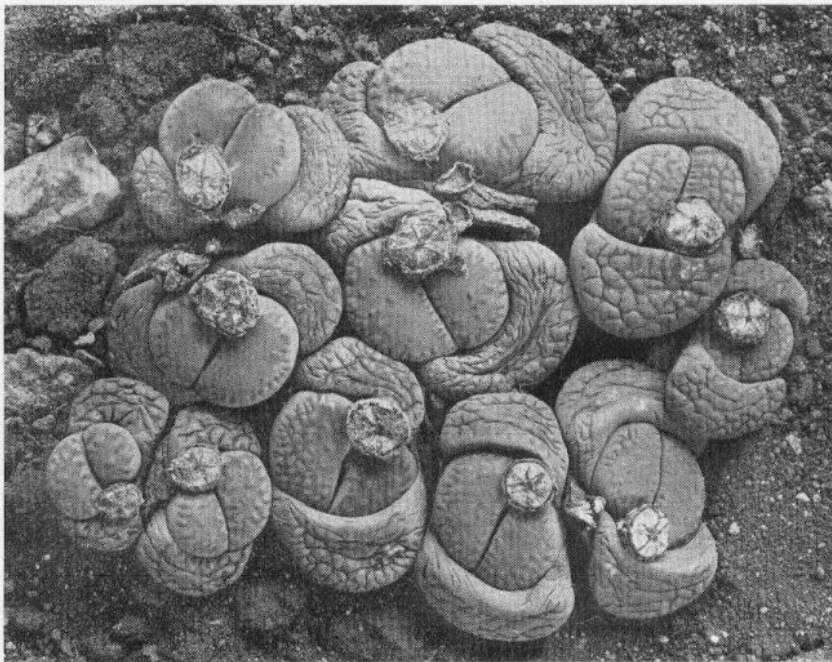
Lithops Weberi Nel. Calvinia-Ceres Karroo.

Foto Prof. G. C. Nel.

ek dit in de eerste plek te danke het. Ek het later die plant in sy natuurlike groeiplek gesien. In die kalkbanke is daar ronde openinge, wat deur die verwerking van die rots ontstaan het en hierdie soort groei meestal in hierdie openinge.

Hierdie soort is aan die een kant verwant aan *L. Ofzeniana* en aan die ander kant met *L. Comptonii*. Van *L. Otzeniana* verskil dit deur (1) die verheve eilande in die venster wat nie in sulke groot getalle in die geval van *L. Otzeniana* voorkom nie en by laasgenoemde soort ook groter is en (11) deur die aard van die buitenste rand, wat in die geval van *L. Ofzeniana* baie growwer is, By *L. Weberi* is die lobbe van die rand kleiner en in baie groter getalle as by *L. Otzeniana*,

Van *L. Comptonii* verskil hierdie soort deur die aard van (1) die eilande op die venster, wat in die geval van *L. Comptonii* 'n fyn netwerk vorm en dus nie verhewe is bokant die oppervlakte van die venster en verder in hierdie netwerk is daar 'n aantal wit stip-

Lithops Weberi Nel. sp. nov.

Foto Prof. G. C. Nel.

pels, wat afwesig is by *L. Weberi* en (II) die rand. In die geval van *L. Comptonii* is die rand fyn getand en die binneste rand is gewoonlik nie getand nie, terwyl die lobbe baie meer prominent is by *L. Weberi*,

G. C. NEL.

HET LEEKENHOEKJE.

Correspondentie, die op deze rubriek betrekking heeft s.v.p. zenden aan J. J. E. v a n d e n T h o o r n, Amalia van Solmsstraat 80, Den Haag.

NAAMPLAATJES.

In het Leekenhoekje werd reeds meermalen den raad gegeven 's winters de naamplaatjes bij de planten na te zien en zoo noodig

door nieuwe te vervangen, omdat in den zomer daartoe meestal de tijd en de lust ontbreekt.

In den loop der tijden hebben we verschillende soorten naamplaatjes versleten. De smalle geelgeverfde houten steeketiketten, waarop met potlood geschreven wordt, zijn zeer goedkoop, doch ze rotten spoedig op de plaats, waar het houtje in de aarde gestoken is en bovendien worden na eenigen tijd de letters onleesbaar. Metalen plaatjes, o.a. van aluminium, oxydeeren door het vocht en ook door den invloed van den inkt, zoodat de namen na eenigen tijd niet meer te lezen zijn. Toen we kennis maakten met de glazen buisjes, waarin een cartonnetje geschoven wordt, waarop met Oost-Indischen inkt de plantennamen geschreven staan, vonden we dit een grooten vooruitgang. De buisjes kan men sluiten met een kurkje en met lak of parafine, doch deze afsluiting is meestal onvoldoende; de papiertjes worden vochtig en dan verbleeken de letters. Steeketiketten van matglas zijn onverslijtbaar, men kan als de namen onduidelijk zijn geworden, het glas schoonmaken en opnieuw beschrijven, maar deze etiketten zijn grof en lomp en staan leelijk tusschen de planten.

Enkele jaren geleden vertelde de Heer S w u s te in Succulenta, dat hij celluloid, afkomstig van een oud zeepbakje of sponszakje, tot naamplaatjes verknipt had en dat men van deze afgedankte huishoudelijke artikelen heel wat naamplaatjes maken kan. Deze plaatjes, die den vorm van een langwerpigen driehoek hebben, waarvan de korte zijde ≈ 2.5 cm. bedraagt, worden met den top in de aarde gestoken: ze zijn klein en onopvallend en ze bieden voldoende ruimte voor de plantennamen, die op het witte celluloid goed leesbaar zijn. Celluloid is in den handel in alle kleuren en dikten: wanneer men een strook koopt voor ongeveer f 0.20 kan men daarvan een groot aantal naamplaatjes knippen.

De Heer v a n O o s t e n gaf mij een recept voor een inktsoort, waarmede celluloid goed beschreven kan worden, hij liet mij een plaatje zien, dat na twee jaar gebruikt te zijn er nog als nieuw uitzag. Het recept luidt als volgt. Men lost 5 gram nigrozine op in ≈ 40 gram azijnzuur, nadat de nigrozine opgelost is, voegt men e'en weinig water toe. Er bestaan twee soorten nigrozine n.l. brokken, die in 'olie moeten worden opgelost en nigrozine in poedervorm, die oplosbaar is in water; de laatste soort moet voor ons doel genomen worden. Het is bijtend goedje en het stinkt erg, maar het is niet te overtreffen voor het beschrijven van celluloid.

De allermooiste en de meest duurzame naamplaatjes, die ik ken, zijn reepjes geknipt uit zink, niet het zoogenaamde zink, waarvan teilen of emmers zijn gemaakt, doch zuiver zink, dat slechts 1 m.m. dik behoef te zijn. Geschreven met goede Oost-Indischen inkt, blijven de namen op deze naamplaatjes onbepert duidelik leesbaar. Zink oxydeert niet door het vocht in de kas en ook niet door den inkt, plaatjes, die ik tien jaar heb gebruik, vertoonen nog geen spoor van slijtage. De grijze kleur van het zink maakt de plaatjes weinig opvallend.

DINTERANTHUS POLE-EVANSII (N. E. Br.) Schw.

Die Dinteranthus soorte is welbekend by die vetplanteversame laars. Sonder twyfel verdien hulle die naam vetplante, want hulle twee blare is regtig dik en vet en kan nie beter heskrywe word nie as deur hierdie naam. Maar soos almal van hierdie geslag moet hulle as hulle gekweek word, baie goed opgepas word, sodat hulle nooit te baie water kry nie, want dit sal hulle nie kan staan nie veral gedurende hulle rustyd. Wat nou hierdie tyd aanbetref so is daar amper

Dinteranthus Pole-Evansii (N.E.B.) Schw. in sy natuurlike omgewing.

Photo Dr. G. C. Nel

meer rustyd as wat daar groeityd is, Min of meer-kry die plekke, waar hulle tuis is, gedurende die somer donderweerreens en daarna groei hulle mos. Maar dit gebeur ook baie jare, dat dit uitbly en hulle glad niks kry nie of eers later in die jaar miskien 'n bietjie winterreen, wat van die winterreenstreek, wat naby lê, oorgewaai word. Soos met die meeste vetplante is dit ook in hulle geval, maar die beste, om hulle meer na die droë kant toe te hou as om hulle te nat te maak. In elk geval is daar baie meer vetplante wat van te baie natgooi dood gaan in die kolleksies as van droogte. Veral die *Dinteranthus* soorte moet dit nooit te nat kry nie. Net as hulle nog jong is en dus van saad gekweek word, kan en moet hulle nooit heeltemal droog gehou word nie, veral gedurende die eerste jaar. Die saad van hulle is mos baie fyn en tog neem dit by ons hier in Suid Afrika omtrent drie weke, voordat hulle opkom, ook lê hulle nat en klam, terwyl ander soorte soos b.v. Lithops alreeds 'n paar daë, nadat hulle gesaai is, sal opkom. Die plant wil dus 'n goeie voorraad water in die grond hê, voordat dit ontkiem. Hulle groei dan ook nie te stadig nie en na omtrent 3 jare blom hulle hier in Suid Afrika.

Dinteranthus Pole-Evansii is daardeur besonder interessant, omdat hy die wit quartz klippies, waartussen dit groei, soos die meeste ander soorte van hierdie geslag ook, wel die beste naboots, Sy growe oppervlakte saam met die kleur van die plante is in die eerste plek verantwoordelik daarvoor. Ons prent laat dit duidelik sien hoe hy daar groei. Die wereld, waar hy sy tuiste het is alreeds die begin van die graswereld en dus kry 'n mens ook op ons prent die grasplantjies. Hierdie mooi soort is eerste gevind deur Dr. I. B. Pole Evans, na wie dit dan ook genoem is. Dit groei nie alleen in die buurte van Prieska, maar ook in die Pofadder distrik. Die blare word omtrent 5 cm lank, 3.5 cm breed en is amper 2.5 cm dik. Die bokant is min of meer plat en die onderkant amper rond en het ook 'n swak kiel, Die oppervlakte is grof, maar daar is nie hare en puntjies op te kry nie. Die blom is sittende en het amper 4 cm in deursnit. Dit is pragtig geel van kleur en lyk baie op die geel van 'n eier. Na die punte toe is die blomblare gewoonlik ligter van kleur, veral as die blomme alreeds oorgeblom het. Gewoonlik kry 'n mens net een plant aan een wortel en dis skaars, dat 'n mens twee plante aan een en dieselfde wortel kry. Hierdie soort is miskien die mooiste van die *Dinteranthus* soorte en seker die moeite ward om dit in die kolleksie te kry.

H. HERRE.

VERKORT JAARVERSLAG 1939.

Weer is onze Vereeniging een nieuw jaar ingegaan, nadat het twintigste vereenigingsjaar ten einde was. Wij zien terug op een somberen tijd, waarin oorlog de wereld teistert, waardoor veel leed doorworsteld moet worden en we durven, staande in de 'open deur van het nieuwe jaar, nog niet op vrede en op betere tijden hopen.

Wat onze Vereeniging evenwel betreft, kunnen we met voldoening op het afgelopen jaar terug zien. Ons ledental was niet groot, 330 contributiebetalingen mocht de penningmeester boeken, doch de Vereeniging slaagde er ten volle in de liefhebberij in het kweken en bestudeeren van vetplanten bij de werkelijke succulentieliefhebbers te bevorderen en de 21ste jaargang van Succulenta, al telt deze een aantal pagina's minder dan voorheen, behoort met de 55 afbeeldingen tot de beste, die de Vereeniging het licht deed zien.

Het stemt eveneens tot voldoening, dat de financiën van Succulenta gezond zijn; ondanks het verminderde aantal leden, sluit het jaar met een batig saldo groot f 110.- en is het clichéfonds er in geslaagd, behalve de noodige clichës voor 1939, nog een voorraad voor 1940 te bekostigen, zoodat 40 mooie clichës voor het volgende jaar gereed liggen.

Deze voorzorg is noodzakelijk, omdat we er rekening mede moeten houden, dat we in 1940 hoogstens 250 leden tellen zullen. Mag ik in verband hiermede er op wijzen, dat de penningmeester een kleine vrijwillige verhooging van het contributiebedrag zeer op 'prijs zal stellen en mag ik ook de aandacht vestigen op de aanbiedingen van planten en zaden ten behoeve van het clichéfonds. Zoowel degenen, die planten of zaden afstonden als zij, die in 1939 ten bate van het clichéfonds planten of zaden kochten, zeggen we hierbij hartelijk dank,

Ingevolge de opdracht, die het bestuur op de jaarvergadering van 1939 ontving, werd op 4 Febr. '39 aan het bestuur van de andere in ons land gevestigde vereeniging van vetplantenliefhebbers een schrijven gericht, waarin werd voorgesteld het gezamenlijk uitgeven van een maandblad mogelijk te maken met het verzoek, dat hiertoe de beide besturen met elkander overleg zouden plegen. Op 16 Maart 1939 werd een antwoord ontvangen, waarbij ons bestuur tot het voeren van onderhandelingen naar de fusiecommissie van de Vereen. v. Liefh. v. Cact. en Vetpl., werd verwezen. Aangezien reeds een jaar met die fusiecommissie was onderhandeld, meende ons bestuur er goed aan te doen, gezien de weinig tegemoetkomende houding van 'het bestuur, van de Vereen. v. Liefh. v. Cact. en Vetpl., de zaak als afgedaan te beschouwen.

Door het bedanken als lid van het bestuur door dén Heer J. M. van den Houten, hij verklaarde de laatste jaren niet meer in de gelegenheid geweest te zijn daadwerkelijk iets voor Succulenta te doen, ontstond een vacature, die door den Heer A. F. H. Bui n i n g te Hamersveld tijdelijk werd vervuld. Het doet ons genoegen te kunnen mededeelen, dat de Heer B u i n i n g zich bereid verklaarde een eventueele benoeming tot vast bestuurslid te willen aangaan.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

BOEKBESPREKING.

M. C. Karden. Carl Peter Thunberg.

In „The Journal of South African Botany” afl. Januari en Juli 1939 schreef Mej. K a r s t e n een uitvoerige beschrijving van het leven en werken van Carl Peter Thunberg „An early investigator of Cape botany”. Deze beschrijving, waarvan het derde gedeelte alsnog moet verschijnen, is echter méér dan een bloote levensbeschrijving. Het is een wetenschappelijke studie over den grooten leerling van den grooten Linnaeus. Zoo zelfs, dat Mej. K. zich de moeite getroost heeft hiervoor persoonlijk nasporingen te doen in de archieven van den botanischen tuin te Londen.

Carl Peter Thunberg werd in 1743, in de Zweedsche provincie Smaland geboren. Hij studeerde onder Linnaeus aan de universiteit te Upsala en ging daarna naar ons land, waar invloedrijke vrienden der wetenschap een studiereis naar Zuid-Afrika, Java en Japan mogelijk maakten. Na een zevenjarige afwezigheid, waaronder een tweejarig verblijf op Ceylon, keerde Thunberg in 1778 naar ons land terug. Na den dood van Carolus Linnaeus (10 Jan. 1778) en van diens zoon in 1783, werd Thunberg hun opvolger in de botanische wetenschappen te Upsala, waar hij in 1815 stierf. Het is vooral aan Thunberg te danken, dat de Zuid-Afrikaansche en Japansche flora in het middelpunt der belangstelling kwam te staan.

Zeer gedocumenteerd is Mej. Karsten in haar studie ten opzichte van de correspondentie door Thunberg met andere botanici gewisseld. Wij memoreeren slechts de, briefwisseling met Dr. N. L. Burman te Amsterdam, M. van Marum te Haarlem, Franc M a s s o n te Londen en P. J. B e r g i u s te Stockholm. Een vijftal mooie portretten (van C. P. Thunberg, Carolus Linnaeus, N. L. Burmannus, Abr. Back en P. J. Bergius) benevens een drietal facsimile's uit brieven van Burman, Thunberg en Linnaeus versieren den waardevollen tekst.

Voor de succulentenkunde heeft T h u n b e r g baanbrekend werk verricht. In zijn „Flora capensis, sist. plantas promontorii Bonae Afric.” (1823) werden verschillende succulenten beschreven, o.a. *Euphorbia coronata* Thunb., *Mesembr. angulatum* Thunb., *M. ciliatum* Thunb., *M. corallinum* Thunb., *M. decussatum* Thunb., *M. laeve* Thunb., *M. pruinatum* Thunb., *M. sabulosum* Thunb., *M. trichotomum* Thunb., *M. truncatum* Thunb., *M. veruculatum* Thunb. enz.

Het tot de Acanthaceae behoorend sierplanten geslacht *Thunbergia* dat een 70-tal, meest uit tropisch en Zuid-Afrika afkomstige soorten omvat, werd door Linnaeus ter eere van C. P. Thunberg ingesteld.

G, D. D.

Cactussen en hunne cultuur in Nederlandsch-Indië

door C. v a n W o e r d e n, Assistent-Hortulanus
's Lands-Plantentuin. Uitgave G. Kolff & Co., Batavia-
Amsterdam. 1939.

De ervaring heeft geleerd, dat in tropisch Indië zeer goed cactussen gekweekt kunnen worden. En het is ons bekend, dat vele Indische liefhebbers met hun planten veel succes hebben. 'Bij de bewerking der derde oplage van „Onze Cactussen” hebben wij hiermede dan ook rekening gehouden. Vooral wat het kweeken van Phyllocactussen, Rhipsalissen en slangcactussoorten betreft. De schrijver van bovenstaande handleiding, die in den botanischen tuin te Buitenzorg een groot aantal soorten kweekt, doet ons zien, dat behalve bovengenaamde „oerwoud-cactussen” ook de andere geslachten niet behoeven geweerd te worden. Daarom heeft de heer v a n W o e r d e n met het schrijven van zijn keurig geïllustreerde handleiding een goed werk gedaan. Zeker zal het verscheidene plantenliefhebbers in Indië er toe brengen hun krachten ook eens op cactussen en andere succulenten te beproeven. Een voordeel daarbij is, dat men niet, zooals bij ons, bang behoeft te zijn, voor gebrek aan ruimte, want het overwinteringsprobleem behoeft ginds geen zorg te baren. 'En wie zich in Indië 'een sortiment wenscht aan te schaffen, kan daar evengoed terecht als hier. De Cactusfarm „Batoetoelis” van den heer M e y e r te Buitenzorg is in staat volkomen bij het klimaat aangepaste planten te leveren. Wij 'maken hiervan opzettelijk melding, omdat het altijd nog al bezwaarlijk is planten uit Europa over te laten komen.

Zooals wij reeds opmerkten, ziet het boekje er keurig uit, de (39) afbeeldingen zijn vervaardigd naar foto's van in Ned.-Indië gekweekte planten, (afb. 6 geeft een kijkje op. de Cactusfarm „Batoetoelis”) om daardoor te kunnen aantonen, dat met wat zorg ook in Indië inderdaad goede resultaten te bereiken zijn.

G. D. D.

INHOUD: Gymtianthi. — Lithops Weberi. — Het Leekenhoekje. — Dinteranthus Pole-Evansii. — Verkort Jaarverslag 1939. — Boekbespreking.